

печатанъ съ печать-тъ на небеснаго царя,
и подава грѣховеты на тыя щото сж ся
исповѣдали нѣму въ знаніето на другыты,
подпада на мѣкты и на казныты не салть
на вѣчныты въ ада, нѣ и тука на времен-
ниты; понеже и градскійтъ законъ пове-
лява, на таковыі священникъ языкъ от-
диря да ся ископае.

О духовниче неискусній, злый изобли-
чителю на духовныты си чада, разорите-
лю на тайнѣтъ Божія, съблазнителю на
свѣта и виновниче на изгубованіето на мно-
гого человѣчески душі! Защо исповѣданыты
грехове, и които съ вече простен-
ны пакъ гы приводишъ насрѣдъ? Защо
грѣховеты, които съ отъ Бога покрыени и
потаены пакъ гы открывашъ и явявашъ?
Защо омыенніето блато пакъ го наносишъ
при неомыенныты? Защо пакъ оныя нѣща, кои-
то сж преминали, и вече предадены на
зaborавяніето пакъ гы споменувашъ и по-
врывашъ? Богъ положи въ забравяніе ис-